

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendők az előfizetési díjak.
nyilvánterék és hirdetések.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtnak:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppelik A.,
«Általános Tudósító» hirdetési osz-
tálya Budapest.

NYilvánt. petitsora 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Közlemények a trágyázásról.

I. A trágyázásról általában.

A trágyázás kérdésével kapcsolatban számos új kérdés merül fel, melyekkel a dolog közérdekű voltánál fogva szintén kell foglalkoznunk.

Igy igen közelekvő, feltenni azon kérdést: mi az oka annak, hogy egyes vidékeken — különösen a kiscgazdák — idegenkednek a szuperfoszfát alkalmazásától? Ha ezen gazdák, melyek az új gazdálkodási rendszertől idegenkednek, figyelmeztetjük, miszerint kísérlejk meg löherésnél, csillagfürtnél vagy búkkönyvénél a káli-szuperfoszfátokat, úgy tiz eset közül bizonyára kilencz esetben azon feleletet kapjuk: »Atyám, nagyatyám is boldogult műtrágya nélkül, sőt jobb dolga volt mint nekem.«

Vajjon jogos-e ez ellenvetés? Nézzük egy kissé közelebről az annyiszor kidesért ugynevezett régi jó idót. Igaz ugyan az, hogy a gazdának akkor átlag több szántóföld volt birtokában, mint manapság, a mikor sok faluban a lakosság száma megkétszereződött, vagy megháromszorozódott. Emellett a személyes igények, a lakás, ruházatkódás és táplálkozás tekintetében, valamint a bérviszonyok sokkal sekélyebbek voltak, mint jelenleg; a fölterhek terményekben kellett beszállgatni, melyek a termés arányában lettek kivétel, a gazdának így kevésbé estek neheze a készpénzt egyáltalán nem igényelték. Társas egyesületek még nem voltak. A vasút fátura még nem járt. Készpénzre tehát egyáltalán kevésbé volt szükség, s

ennek következtében a gazdaság terményeiből kevesebbet is adtak el, szalmát, szénát egyáltalán nem, szemes terményekből is nagyon keveset, úgy, hogy az egész termés a szántóföld javára esett. Ily körülmények mellett meg lehetett a kiscgazda elégedve oly terméssel is, melyet ma már rossz termésnek nevezünk.

Nagyon nagy lévedés azonban azt hinni, hogy a régi jó időben a szántóföldek átlagtermései magasabbak voltak mint ma. A megelőző századokban élő kiscgazda ily terméssel meg lehetett teljesen elégedve, sőt megengedhette magának azt is, hogy szántóföldjeinek egy harmadát, felét paragon hevertette, nélkülözhetette a trágyát, melyet barmai a legelőre menet az uton elhullattak; a nitrogén, mely a trágyával együtt a paktaiba folyt, és mégis boldogulhatott. És végre hogyan élt ily viszonyok mellett a kiscgazda, s ki akarna ma oly életmódot folytatni, melylyel nagyatyja meg volt elégedve, tekintve a kétszáz évvel ezelőtt élt elődeit?

Az igények fokozása már e század elején kényszerítette a kiscgazdát, hogy paragon heverő földjét használja ki, burgonyát, kapásnövényeket, herét termelt rajtuk; e században megtanulta a trágyával való gazdálkodást is, az állatok legeltetését be kellett szüntetnie, rendszeres istállózat kellett rendeznie, végezetül pedig még trágyaléhdót volt kénytelen beszerezni, s mindezek dacára ma nap ezen 25 év előtt még minden tekintetben okszerűenki bizonyult gazdálkodási rendszer nem elegendő arra, hogy a gazdának a megváltozott viszonyok-

nak megfelelőleg biztos megélhetést biztosítson.

A ki ma nagyobb igényekkel bir, mint elődei, az kénytelen földjéről nagyobb termést behozni, s ez műtrágyák alkalmazása nélkül nem érhető el. A legbősebbest istállótrágyázás bizonyos tekintetben rablógazdálkodásnak tekinthető, amennyiben a talajnak nem adja vissza mindazon tápanyagokat, melyeket a terméssel belőle elveszünk. Minél gondosabban mivejük meg földünket, minél nagyobb terméseket csikarunk ki belőle, annál gyorsabban szegényedik az foszforsavban. Műtrágyák és pedig főképen jó feltárt szuperfoszfátok alkalmazása tehát okvetlen keltekei a helyes gazdálkodásnak, s aki még ezeknek használatától is idegenkedik, magának tulajdoníthatja az ebből eredő károkat. Ismételt szuperfoszfát trágyázással talajunkat annyira feljavíthatjuk, hogy minden 3 évben herét termelhetünk, vagy nagy hozamu lucernásokat alkothatunk. Csekély kiadással az ily módon megrágyázott rétek az állatok számára kétszer annyi takarmányt szolgáltatnak, miáltal több és jobb minőségű istállótrágyát produkálhatunk.

II. A talaj trágyaszükségele.

A gazdának, hogy megtudhassa azt, vajjon talajának mily tápanyagra van szüksége, több módszer áll rendelkezésére. Többek között a talaj kémiai elemzése. Igen sok talajfélérről ugyan nem vagyunk képesek a kémiai elemzés alapján határozott ítéletet mondani a tápanyag szükségletet illetőleg, mégis sok esetben biztos eredményeket kapunk kémiai elemzés alapján is különösen

TÁRCZA.

Felednék . . .

Valami rejtelmes zsilongás fogta el minden tagomat, mikor végignézttem a balatoni fürdő fényes publikumának sokaságán. Úgy szerettem volna tudni mindent, ami ezeknek a káprázatosan szép asszonyoknak fejcskékiben motoszkál. A feleségemet nem hoztam magammal, mert egyedül szeretek járkalni legalább egy pár óra hosszat naponta. Ő ugyis talál magának foglalatosságot odahaza, s hogyha megunja, hát majd talál szórakozást is. A fürdőszegen elején lévén, csak úgy tódult az embertömeg a Balaton partjára lesni a gőzösön érkező vendégeket. Amint a tengenyi ember közé keveredtem, egy búbajos szép fiatal asszonyon fejelettem a szememet, aki unottan járt föl, alá. Karcsu termete a liloméhoz hasonlított, könnyed járása nyomában északibító illat áradt, nagy, beszédes szeméi igézőek voltak. Egy percig rám nézett azokkal a mély tüzi szeméivel és a tekintete egy lelkembe tapadt, hogy azt örököké érezni fogom. Csak az arcán volt valami megmagyarázhatatlan vonás, ami mintha boldogtalanságot, vagy talán az élet túlságos ismeretét engedte sejtetni. Összevissza egy éves házasság voltam, hát hirtelen elfordultam, nehogy kísértésbe jöjjeek és nehogy valaki

észrevegye az én rejtegetett érdeklődésemet, mert akkor menthetlenül veszte vagyok. Amikor az újon jött vendégek partra szállottak, elszórt a várakozók tömege is, és én elbándukoltam a suhogó hársfák oldalán, amerre az ut vezetett. A faszorog végén bekandikált a verőfényes égbolt az árnyas, sötét útra, amelynek esendjét a hatalmas tő titokteljes mormolása zavart meg elegegyedve a dombóvári cigánybanda elhaló akkordjaival, amelyeket a gyöngye szellő felém hozott. Arra a nő-túra azonban figyelmessé lettem, amelyet most huztak: úgy kezdődik, hogy »Felednék, felednék . . .« A szövegéből csak ennyit tudok, a dallamát végig. És ez a nőta egy a rabjává ejtett, hogy megijedtem. Egyelőre még nem tudtam határozottan, hogy mitől, annyi azonban bizonyos, hogy féltem és egyre azt dudoltam: »Felednék, felednék . . .« Közbe-közbe magam előtt láttam annak a búbajos fiatal asszonynak a lilomé termét, igéző szép arcát, égető, perselő tekintetét. Ettől szerettem volna szabadulni, de nem lehetett. Hiába zümmögte a lelkiismeretem az imént hallott nótát. Csak nem tudtam szabadulni. És ez fájt is, meg jól esett is egyszerre. Ej, az ördögbe is, hát mi közöm nekem ehhez az asszonnyhoz; utóvégre csak lesz annyi erőm, hogy uralkodjam eme csábítás fölött, amely szerencsétlenséget zudít reám is, a feleségemre is, a szegény jó feleségemre, ki most egyedül van odahaza . . .

Ezeket gondolta és cselekedte Szenkereszt

Kálmán, miközben megfordult és sietett hazafelé. Héj de sok minden kóválygott az ő lázas fejében!

Óreg este lett, mire haza ért. Kis felesége otthon felöltözve várta egész délután, hogy majd együtt elmennek a »Habléányba,« de hiába, elmaradt a mai séta, mert Kálmán későn ért haza. És szórakozottan felelt a neje kérdéseire, amivel fiatal feleségében elhittette a féltékenység vést esztirázó magvát . . . Dehogy tudja más az ő bajukat, dehogyan!

És az ismerősök nem is vettek észre semmit sem.

Kálmán egy kissé fűrkészőbb tekintettel kutattat az asszonyok közt, az igaz, a felesége benséjében meg gyanakodó gondolatok ütöttek egymást, ámde ez leplezte az asszonyok velük született finom raffinementjával. Az a búbajos asszony meg nem volt sehol.

Igy mult egy-két nap, amig Kálmánnak egy jó barátja, Varjas Béla a fürdőre nem érkezett. Hogy megőrültek egymásnak! Ifjúkori jóbarátok, iskolatársak voltak. Varjas Béla másnap meglátogatta Szenkeresztjét, hosszasan beszélgetett Kálmán nevével, aki — felelevenítettén a mult idők emléke — Varjas Béla előtt bizonyos kellemetlenségekre csúztatott, mondván, hogy meg ne nősiljön, mert nincs nagyobb boldogság a legényeletnél, amit ő, ha férfi volna, oda nem adna

azon esetekben, ha a talaj vagy nagyon gazdag, vagy nagyon szegény növényi tápanyagokban. Ily esetekben azután az elemzés adataiból mindig biztos következtetéseket vonhatunk, vajjon a talajnak szüksége van-e egyik vagy másik növényi tápanyagra. Teljes kémiai elemzés egészen fölösleges, csak egy-néhány anyag mennyileges meghatározása jöhet tekintetbe, mely vizsgálatokat a hazai vegykeresleti állomások aránylag csekély összegért végeznek.

Kérdés már most, hogy mely anyagokat határoztassuk meg talajunkban egyrészt elemzési költség megtakarítása céljából, másrészt pedig, hogy célunkat mégis elérjük? A gyakorlat szempontjából igen könnyű erre a kérdésre felelni. Tekintetbe jöhetnek: a mész, a foszforsav, a káli és nitrogén.

Mész. Ha nincsen határozott meszes talajról szó, első sorban mindig a talaj összes mésztartalmát határoztassuk meg. Minden homoktalaj, mely 0.15%-nál kevesebb s minden agyagtalaj, mely 0.25%-nál kevesebb meszet tartalmaz, mindig meghalálja a helyesen keresztül vett meszesést, esetleg márgát is hinthetünk el és pedig annál inkább, mennél mélyebben fektüsznek a szarmok a közölt határszámok alatt. Ily homoktalajok, melyek 0.05%-nál és oly agyagos talajok, melyek 0.10%-nál kevesebb meszet tartalmaznak, okvetlenül mésztrágyázást igényelnek. Az ilyen talajokon a többi trágyafélék határozottan rosszul használatnak ki, ha előzőleg elegendő mészpótlásról nem gondoskodunk. Oly trágya, mely meszesítés után ily talajokon valószínűleg igen jól fizetne, meszesítés nélkül valószínűleg hatástalan lenne, a legjobb esetben is alig fődözne a költségeket. Ha egy homoktalaj elemzése 0.15%-nál több, egy agyagtalaj elemzése 0.25%-nál több meszet eredményez, úgy utólag még azt is határoztassuk meg, mennyi van a mészből szénsavmész alakjában jelen. Mert csak ily alakban képes a mész nagy hatást gyakorolni; a kénsavas mész, ha nagyobb mennyiségben van a talajban, ugyan nem hatástalan, de hatás tekintetében még sem hasonlítható a szénsavas mészhez. A vegykeresleti állomás, mely az elemzést végezi, szintén minden esetben képes megmondani, vajjon az illető talaj igényel-e meszet, vagy nem? Ha a homokos talaj 0.2%-nál, az agyagtalaj 0.50%-nál több meszet tartal-

maz, akkor az ilyen talajokon a meszesítés hatástalan, tehát felesleges. Ha azonban a homoktalajok mésztartalma 0.15—20% között, az agyagtalajok mésztartalma 0.2—0.5% között ingadozik, akkor az elemzés egymagában nem elegendő. Ily esetekben vagy tenyészési kísérletekhez, vagy trágyázási kísérletekhez folyamodunk.

Foszforsav. A vegyésznek ez időszert meg nem áll oly oldószer rendelkezésére, mely elbírná dönteni azt, hogy a talajban foglalt összes foszforsavnak mily mennyisége van a növények gyökerei által könnyen felvehető alakban jelen. Ép ez okból a talajban foglalt foszforsavnak egész mennyisége lesz a vegyi vizsgálat alkalmával meghatározva. Számos elemzési adat alapján tudjuk azt, hogy ha a talajok minimális foszforsav tartalma egy bizonyos határ alá süllyed, akkor az ilyen talajok általában foszforsavas trágyát igényelnek, más esetben pedig ha a foszforsav tartalom egy bizonyos határ fölé emelkedik, a foszforsavas trágyázás hatástalan szokott lenni. Általánosságban feltehetjük, tekintet nélkül a talaj minőségére, ha a talaj foszforsav tartalma 0.10%-nál kisebb, akkor foszforsavas trágyát igényel. 0.05%-on alul bőséges foszforsav trágyázás nagyon is indokolt. Talajok, a melyek foszforsavból 0.15%-nál többet tartalmaznak, nem a vele való trágyázást, 0.25%-al a talaj foszforsavban dúsának tekinthető.

Kálium. A kálium a talaj sósavas kivonatában lesz meghatározva. 0.15% káliumtartalom alul a talaj káliigényes. 0.05%-on alul káli szegénynek tekinthető, míg ha a kálium tartalom 0.25% fölé emelkedik, akkor a káli trágyázás eredménye kétséges. Oly talajok, melyekben a kálium 0.40%-nál nagyobb mennyiségben van jelen, káliumban nagyon gazdag talajoknak tekinthetők.

Nitrogén. Ha a talajok nitrogén tartalma 0.10%-on alul van, ezeket nitrogén-szegény talajoknak mondjuk, ha a nitrogén tartalom 0.05% alá süllyed, nitrogénigényes talajjal van dolgunk. Vannak azonban talajok, melyeknek nitrogén tartalma igen magas 0.25%-nál nagyobb, s mégis meghaladják a zöldtrágyázást. Kérdés már most, hogy a gazda talajának elemzésénél meghatározassuk-e mind a négy növényi tápanyag %-os mennyiségét?

Általánosságban azt mondhatjuk erre,

hogy nem. Legcélszerűbb első sorban mindig a mész és foszforsav tartalmát meghatározlatni, amennyiben ezek hiányoznak a talajból leggyakrabban, s ezeknek pótlásáról kell műtrágyák alakjában legelőbb esetben gondoskodnunk.

(Folyt. köv.)

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hir.** Gróf Festetics Jenő Ő Meltósága e hó 15-én a d. u. 1 órai gyorsvonattal Bécsbe utazott.

— **Kir. járásbírák,** Simon Lajos kir. ítéletlábi bíró f. hó 17-én kezdette meg hat heli szabadságát, mely időre a kir. járásbírósi hivatal vezetését Kolláris Mihály aljárásbíró vette át.

— **Királyi kitüntetés.** A hivatalos lap július 17-ki száma közli, hogy a király Gernya László pénzügyi tanácsos, zalaegerszegi kir. pénzügyigazgatónak nyugalmazása alkalmából a királyi tanácsosi címet adományozta.

— **Hivatalos látogatás.** Hegedűs Gyula nagykanizsai csendőrhadnagy f. hó 16-án megvizsgálta a csáktornyai csendőrrészt, melyet rendben talált, innen körutját Mura-Szerdahely felé folytatta.

— **Községi választások.** Légrád község f. hó 3-án ejtette meg a községi tisztújítást, mely alkalommal egyhangulag újjólag Ljubits György volt bírót választották meg. Helyettes bíró: Pötsét János, közgám: Snoopék József, esküdtek Ferenczy Kázmér és Gáspár Imre lettek.

— **A vizi-szent-györgyi anyakönyvi hivatalból.** A vizi-szent-györgyi kir. anyakönyvi hivatal kimutatása szerint a hozzá tartozó kerületben június havában a születések száma 12, meghaltak 8-an, házasságot kötött 1 pár.

— **Halálozás.** Neuwirth Samu csáktornyai születésű észéki gőzmalom főkönyvelő éle 43. évében meghalt, bánatos fiatal özvegyet hagyott hátra, kivel alig hat hónap előtt kelt egybe. A megboldogult 12 nap előtt temeték el Csáktornyan édesanyját. Tetemeit Eszékéről Csáktornyára szállították s a családi sírboltban eltemették. Nyugodjék békével!

— **Pályázat.** A letenyei körorvosi állásra pályázat van kiírva.

a világ minden asszonyáért. Hosszúra nyult Varjas Béla ábrázata a fiatal asszony eme kijelentésétől és szinte kérdőleg tekintett reá.

— Gondolkozik, ugy-e, de mondja, nem győtrelem-e az, ha az embernek olyan ügyei is vannak, amelyeket titkolnia kell a felesége előtt? Óh, édes Kálmán, ez már feleslegetelt baja az asszonyoknak, hogy éppen arra kíváncsiak, amit táian jobb volna meg nem tudni soha.

Kálmán nagyon kényelmetlenül érezte magát e perczben, de Varjas Béla valami közömbös törtéjára tért és elterelte vele az asszony figyelmét az előbbi témáról.

Majd az asszony folytatta beszédjét valami «kaszírőről», aki miatt épp ők ketten, a két legjobb barát éretlen diák korukban megverekedtek. Persze ma kacsagtak az «eseten», meg hevülékeny természetűkön, melylyel akkor oly hirtelen belerohantak a veszedelembé. Bezzeg nem tennék ma; a feleségükért meg talán legkevésbé.

Vilmácska ezt Kálmántól tudja és amint elmondta, Varjas Béla szembetűnően elhalványodott. De hamar lelküzdötte ezt a színváltozást és kis vártatva távozott.

A két jó barát este újra találkozott; ketten lévén, kedvükre beszélgethettek, sőt Varjas Béla bevallotta Kálmánnak, hogy bizony ő azt a kis «kaszírőt», akiről a felesége szólt, feleségül is vette, amit különben már meg is bánt. Kálmán

őszintén sajnálta e miatt barátját és éppen hogy el akart dicsőkedni az ő boldog családi életével, mikor torkán akadt a szó, mert észbe juttottak a feleségének tegnapi szavai és élébe toppant képzetben az a csodaszép asszonyka és látta ő is a maga mezejavart boldogságát. És igyekezett bizonyítani, hogy a feleségével ő mintaszerű boldogságban él, s ha tegnap Vilma mondott is olyat, ami kétségessé teszi boldogságukat, az csupán azért történt, mert ő egy délutánt elvesztetett egy szép asszony miatt és ezzel megrabolta nejét.

— Ez fíjt Vilmának, ez az, amit ő titoknak nevezett, amelyről, minthogy nem szabad, épp azért szeretne tudni. Ártatlan komédia az egész — folytatta Kálmán — amelynek lefőljebb én iszom meg a levét, mert azt az asszonyt nem tudom felejtetni... Hanem édes Bélám, hozd el a feleségedet hozzánk, talán jó barátónak akad benne Vilma s meglétkül a helyzetével. Ne félj, nem fogunk hajba kapni ő érte, mert tied ő már Isten és az emberek előtt.

Másnap Szentkeresztiek várták Varjas Bélát a nejevel és azok pontosan meg is érkeztek. Amint azonban Varjas Béla karján bevezette nejét Szentkeresztiekhez, leirhatatlan jelenet játszódott le. És ebből elég annyit elmondanunk, hogy Kálmán barátja feleségében az ő csodaszép ismeretlenjét ősmerte fel, aki őt megbűvölte, s aki miatt az ő imádot Vilmaácskaja féltékenykedett.

Egy pillanat alatt felősmerték a helyzetet

mind a négyen. Magyarázgatni itt nem volt alkalom, mert ez a kínos jelenet Varjasék azonnali távozásával végződött. Szentkereszt meg ott találta jóbarátja névjegyét az asztalán...

A két jóbarátot a kegyetlen végzet ismét egymás pisztolyosöve elé állította; ezáltal komoly ügyben, a hites feleség becsületéről. Mire a tihanyi hegység alján visszhangzott a pisztoly durranása, Varjas Béla szive vére pirosra festette e gyepet...

Amint Szentkereszt hazament a suhógó hársfák alá ért, a lágy este szellő belesongta lelkületébe a dombóvári cigánybanda nótáját: «Felejteti, elfeledni...» ott hullámozott a vidám furdóközönség gondatlanul, pajzán jókedvvel, előkelően rejtgetve azt a milliónyi apró-cseprő bajt, bánatot, amely ki tudja, kik emészt, amely, Isten tudja, melyeknek a szívét-lelkét örlé és pusztítja, esenesen, zajtalanul. Kálmán futott haza az ő csábító álomképe elől, amely megint eléje toppant; az az északibó asszony, aki tovább szöhetne — most már zavartalanul — pokoli hálóját, amelyben elpusztulni egyaránt kéj és kárhózat, boldogság és bűn. És most ki felel a szerencsétlen Vilma boldogságáért, ki fogja őt megvéni attól a győtrelemtől, amely osztályrészeül jut, ha Kálmán azt a csábító asszonyt nem fogja majd elfeledni?

Polgár Géza.

A közigazgatási bizottság ülése.

Zalavármegye közigazgatási bizottsága e hó 11-én tartotta júliusi ülését, a melynek a vármegye mult havi közigazgatási állapotaira vonatkozólag előterjesztett jelentéséből a következő közérdekű dolgokat közöljük: I. A hasznos házi állatok egészségi állapota nem volt kedvező, mert az elmúlt június hónap lefolyása alatt több községen lépefenében való elhullások, veszteltség, rühkór, a ló állományban tenyészbenáság és a kanczák között hályagos kiütések több esete fordult elő. A sertésvesz pedig, hol itt, hol ott, egymástól legtávolabbi eső helyeken, üti fel fejét, folytonosan szaporodik, ugy annyira, hogy míg május hónapban a vármegyének 7. júniusban már 25 közséje volt zár alatt. — A személy és vagyon bizottság teljesen kedvezőnek mondható, mert, apróbb lopás eseteiken kívül, komolyabb eset nem fordult elő. — A mult június hóban előfordult tüzesetek közül nyolczat jelentettek be, melyeknél az összes kár: 17.170 frt 50 krt tett ki, ebből biztosítás által megtérült 15.907 frt 50 kr. — Közgazdasági állapotok: A folytonos esőzés következtében a gazdák kimondhatatlan árokat szenvedtek, a szénatermes az árvizek miatt a megye főbb területén majdnem egészen hasznavehetelenné vált; a gabonában is a gyakori záporok igen nagy károkat okoztak, annyira, hogy a kedvezőtlen időjárás a tavasszal még szép reményekkel keesgetlett termést a közepén alóli mértékre szállította. A tavaszi vetések azonban igen jól állanak; de a szőlőt a szőlőmoly és peronospora fenyegeti. — II. A mult havi időjárás nagy rész száraz és elég meleg volt, váltakozva kevés csapadékkal és szelekkel. — A felnöttek közegészségi állapota kifogástalan, amennyiben alig számbavehető váltóláz és hurutos bántalmak fordultak elő. A gyermekek közegészségi állapota azonban 1—2 járásban nem volt kielégítő, a ragályos betegségek, a béllhurut gyakoribb fellépése miatt; addig a többi járásokban csak szórványos és könnyű lefolyású bántalmak mellett a gyermekek egészségi állapota kielégítő volt. — III. A vallás- és közoktatásügyi miniszter ur elrendelte ezen időszakban az állami iskolákról és azok tanítóiról új törzskönyv szerkesztését. Felterjesztés történt továbbá a kszthelyi áll. polg. iskola épületének mielőbbi felépítése, a zala-lövői államosítás keresztülteltele; a stridói, zala-egerszegi állami tanerők szaporítása s végül befejezésükhöz közel álló új állami iskolák megnyitása tárgyában. — IV. Egyenes adómenek címűen június hóban befizettek 95.708 frt 82½ kr.; a mult év június havában 90.642 frt 22 kr., e szerint folyó év június havában 5.066 frt 60½ krral több folyt be. Folyó év január 1-től június végéig befolyt 830.701 frt 92 kr., a mult év hasonló időszakában 975.973 frt 77½ kr., s így az eredmény most 145.271 frt 84½ krral kedvezőtlenebb. A hátralék f. év június hó végével tesz 2.726.586 frt 73½ krt. Leírásba hozottt egyenes adókból: 11.796 frt 63½ kr., a hadmentességi díjakból: 140 frt.

— **Petőfi emléke.** Országszerte megindult a mozgalom, hogy hősi halállal halt nagy lírikusunk emlékét most 50 év múltán azzal a kegyelettel, olyan imponáló ünneppel üljük meg, a milyet csak megérdemelt szabadságharcunk Tyraetausa, ki Romulusként félisten módjára hirtelen eltűnt szemünk elől, hogy annál csodásabb legyen az alakja, legendára nőjön ki a sorsa s bár halála bizonyos, mindvégiglen várjuk, folyton emlegessük, egyre szeressük, látni-hallani óhajtsuk. A mint dalait mindannyian énekeljük, költeményeit áhitattal, tüsszel olvassák mindenek, nincs csak egy is közöttünk, ki nevét ne ismerné, — ép úgy senki

sem akadhat, ki Petőfi ünnepén ne venne részt és ne ragaszkodnék mindahhoz, mi most az ünnep hangulat közben, Petőfibre emlékezteti, a mi Petőfi dicsőségét hirdeti. Ünneplni fog július 30-án az egész nemzet és ünnep lesz mindama helyeken, melyek Petőfivel valami vonatkozásban vannak. Ilyen ünnep készül a fővárosban Petőfinek ama nagy művészi emléke előtt is, melyen, mit a szabadságharc eszméjének legideálisabb megtestesítője, Petőfi áll az első helyen; körülötte a győzelemre rohanó honvédsereg, melynek diadalmamora Petőfi arczán verődik vissza. Petőfi emléke e kép: a nagy-szebeni csata-körkép (»Petőfi Bem táborában«). A művészek esetlet hirdetik rajta Petőfi dicsőségét, a kép előtt pedig Petőfi irókartársai emelnek szót: J o k a i M ó r, S z á s z K á r o l y, G y u l a i P á l, V a d n a y K á r o l y stb., hogy elmondják emlékeztetéseiket Petőfiről. A körkép-társaság ugyanis emlékeztetés akarva tenni e felszázados fordulót, a legtekélyesebb Edison-féle fonográfon megszólaltatja Petőfinek meg élő minden irókartársát, kik őt személyesen ismerték és a kik e czéllal írott Petőfi-emlékeztetéseket bemondták a fonografla. Kettős czélt ért el ezzel. Élő emlékeket gyűjtött Petőfiről s megörökítette azok hangját is, kik maguk is a nagy időknek nagy tanúi, irodalmunk legjelesebbjei. Ez először-gyűjtemény aztán a körkép-ház ereklői közé kerül, hogy késő unokáink is hallhassák e nagyjaink szavát, a mint Petőfit magasztalják. E gyűjtemény már most is a közönség rendelkezésére áll s a körkép látogatói mindennap díjtalanul hallhatják az emléttetke szavát. S hogy a külső keret is megfelelően a nagy időkre való visszaemlékezéseknek, gr. Kreith Béla nagyértékű 48-as erekléymuzemának színet-javát a körkép-épületében helyezte el s ezeket a körkép látogatói szintén díjtalanul tekinthetik meg. Hogy pedig mindenké, a köznép is áldozhasson e helyütt Petőfi s a nagy idők emlékének, a körkép-társaság 50 krról 30 krra szállította le a belépődíjat s ennek is egy részét a Petőfi-ház javára ajánlotta föl. Végezetül Petőfi és Bem képmását feltüntető emlékműket veretett a körkép-társaság, melyek árának egy része szintén a Petőfi-ház javára esik, hogy a közönség ez indirekt adományozásával is minél előbb felépíthesse az áldozatkész magyar nép azt a házat, melybe azért fogunk záródokolni, hogy ott Petőfi emlékének láttán lelkesedést, haza- és szabadságszeretetet tanuljunk Petőfőtől.

— **Nyári mulatság.** Az alsó-lendvai Önkéntes Tüzoltó-Egylet 1899. évi július hó 30-án a »Csipkés«-hez címzett vendéglő kerthelyiségében nyári mulatságot rendez. Kezdeté d. u. 5 órakor, belépti díj személyenként 1 korona.

— **Petőfi-ünnepély.** A zala-egerszegi jogász ifjuság f. hó 30-án d. e. 10½ órakor a »Korona«-szálló nagytermében Petőfi-ünnepélyt rendez. Az ünnepély műsora: megnyitó beszéd, férfinyegések, szavalat, szölkének.

— **Szeszfőző tanfolyam Budapesten.** A Magyar Mezőgazdasági Szesztermelők Országos Egyesülete által Budapesten f. hó 23-tól bezárólag augusztus hó 5-ig rendezendő szesz-főző tanfolyamra kellő számu résztvevő jelentkezvén, azt okvetlenül megtartják. — jelenleket azert még mindig elfogadnak. A tanfolyamot nem mint levele volt véve, a Közletken, hanem a József-műegyetem Eszterházy-utca felőli épületében az I. emelet C. 5. számu teremben tartják meg. A tanfolyam részvételi díja 20 frt, mely a Mezőgazd. Szesztermelők Orsz. Egyesülete pénztárához (Bpest köztelek) küldendő be a jelentkezéssel egyidejűleg, melyre névze készséggel ad felvilágosítást az egyesület titkári hivatala.

— **Lopás.** Sántek Bálint novákovezi földmives lakásába f. hó 16-án éjjel be akartak törni, azonban a tettest Jug István őrségi lakos személyében sikerült elfogni.

— **Az amerikai zsir** hova tovább komolyabb konkurenciává kezd válni Europa különösen pedig Magyarország sertésenyésztésének; 1897-ben pl. csupán magyarországra 350 waggon amerikai zsir hozottatt be, kivételünk ellenben 50.000 méter-mázsával csappant meg. Nem lehetetlen, sőt valószínű, hogy a sertésvesz nagyermvű pusztítása is

lényegesen hozzá járult e körülményhez. Legnevezetesebb azonban a dologban az, hogy az amerikából bekerült zsir nem kizárólag sertésekből származik, de előtünk teljesen ösmeretlen anyagból, ösmeretlen uton-módon készül. Már pedig olyasmint nem jó fogyasztani, a minek származása előtünk ösmeretlen, azért is a mennyire csak lehetséges, óvakodjunk az amerikai zsirtól.

— **Külföldi rézgálic.** Feltűnő az, hogy mily óriási mennyiségű külföldi rézgálic kerül be uőbbi években az országba; e tekintetben is legnagyobb konkurenciunk Amerika, a honnan többnyire igen silány minőségben Fiumén keresztül szállítják azt hozzánk. Nevezetes azután az is, hogy milyen drága áron jut ehhez a silány minőségű áruhoz a gazdaközönség, különösen abban az esetben, ha kicsinyben kereskedőknél szerzi azt be. Nem lehet e tekintetben a szövetekezést elég melegen ajánlani: vagy az illető gazdasági egyesületek, vagy egyes községek szőlős gazdái együttesen direkte a gyárból fedezték szükségleteiket, s ily módon nem csak jobb minőségű árut kapnak, de legfeljebb féláron szerezhetik be szükségleteiket. Magyarországon a legnagyobb rézgálic gyár Budapesten van, a Hungária kénsav és vegyi termékek gyára.

— **Schliemann Henrik.** Schliemann Henrik nagyon szegény családból született. Minden kince flaltsága, törhetlen akarata, kitartása és becsvágya volt. Kereskedőnek állott, hogy vagyont szereve tehessen valamit az emberiségért. Küzdelmét szerencse kísérte és siker; sokszoros milliómoss lett. Közben, pihenő óráiban, a görög őskor tudományával foglalkozott, miben neje is segítette Mikor dűszagadon elhagyta az izgalmas kereskedői pályát, óriási vagyonát a tudomány hasznára, az őskor ismeretének előbbre vitelére akarta használni. Ásatni kezdett azon a helyen, a hol kutatásai után az ősrégi Mykene romjait sejtette. Tudományos törekvéseiben is szerencsés volt. Egy egész város romjait sikerült kiásatnia; az első várost, melyet ismertünk, a legelső civilizáció nyomait találta meg és tárta fel. Az ő révén tudjuk, hogy a görög szellem minden kincsenek elemei kölcsonzóttek; a legrégibb művészi alkotásokon főként a babiloni és phoeniciai hatás érzik. Stülusának minden elemét kölesön vette a görög, de a kölcsonadókénál nagyobb következetességgel fejlesztette s teljes stílusa tudta öszoelvasztani. A történetudománynak s az életnek legnagyobb igazsága a fejlődés elve győzedelmeskedett az ő kutatásai révén. Millióknt költött az ásatásokra, de a millióknál drágább kincset vásárolt rajta: igazságot, történelmi bizonyosságot. Kutatásait maga írta meg könyv alakban. S ez a s.ellem-óriás, az erkölcs és altruizmus e nagyszerű példája azzal mutatkozott be Tóth Bélának egy görög hajón: „En semmi nagyot sem tettem. Nem vagyok semmi más, csupán modern nyugati agyvelő.“ Kutatásának kincsei most jutottak el hű reproductióban a magyar közönséghez. Meghotta őket a „Nagy Képes Világtörténet“ 32. füzete, mely a szövegben bőven szól a mykenai kulturáról. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyet. tanár, a görögökről szóló kötet szerzője dr. Gyomlay Gyula akadémikus. Egy kötet ára díszes félbörkötésben 8 frt; füzetenként is kapható 30 krral. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, Flló-t 18.) s minden hazai könyvkereskedés után.

— **A Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Haszfájásnál, csipfájdalom, fejfájásnál, köszvényéknél, csznál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító-hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórna, minő: a kolera, hanyóhasfolyás, az altetnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszér jó eredménnyel használtott bedörzsöléséknél az influenza ellen is és 40 krt., 70 krt. é s frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógy-szertárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller« vagy »Richter-féle Horgony-Liniment« kérendő és a »Horgony« védjegyre kérünk figyelni.

Felolós szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF

Kiadó és lapulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuće zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me Margital Jozefa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći družveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj: koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Kak nastane ogenj?

Gospodin Bog, kak se vidi, dosta obilno bude dal svojega blagoslova. Napuniju se gubna, škednji; dopoda se i ostane gazdom. Nego kak žalostno je, ako dar celo letnoga truda za jedno dve vure dim i pepel postane, pak jošte žalostneše je, ako se to poleg nebrizljivosti, lahkoće dogodi. Jer da najviše ognjov iz toga zide, i to je sigurno. Ali pak niti nije čuda, ako znamo, da po mestah kak nebrizljivo barataju s ognjom.

Ove dane sam videl pri jedni hiži premoznoga gospodarara, da kuhnjinska vrata su zatvorena bila, ali v šparherdu je tak gorelo, kak v peklju. Okolo ognjišta je rastepeno bilo trešče, a okolo toga su pak dvojca deca sedela, koja su ognja podpuhavalu. V tegne jedna iskra ili med trešče, ili na opravu kojega deteta vu puknuti, gotova je nesreća, uništenje blaga i smrt.

Kad sam pak na skorom dimo dojuču mater na nebrizljivost opominjal, odgovorila mi je, da nisu njezina deca tak bedasta. Takak da odrasle ljudi nebi već načinili ognja poleg svoje lahkoće s pipim, cigarom, s šibicom. Jako zločesta navada je decu na same ostaviti v stan zaprtu, ravno tak i ono, ako su šibice na slobodno pušcene, gde najmanje deće more do njih.

Odrasli ljudi pak, kak goder veliki duhangjeri su, ako sa slamom imaju posla, naj onda nepušiju; osobito pak cigariu ne, koja je od pipe nevarneša. V napunjenim škednju, gubnu stali se nesme pušiti.

Ali i imajmu brigu na vodu, tojest da

čez celo ljeto stoji poleg zdenca napunjeni lagev, poleg stana lojtra, da v nesreći odmah moremo gasiti. Obćinska špricačka mora na takvim mestu stati, odkud se odmah more na mestu nesreće odpeljati.

V vremenu nesreće vnogo drkanje, javkanje, nikaj nehasni, nego to, da se svaki trsi ognja čim prije pogasiti, ako svaka hiža ima svojega pazitelja, koj decu, betežnike na sigurno mesto spravi, marhu vun pusti, ako je potrebno; poleg toga pak pazi, da tati v pomešanosti nebudu mogli krasti, tojest za svoj žep gledati.

Majezen Ferencz
učitelj.

Od krme.

I. Uzgojenje deteljišća.

Krma, kak dobro znamo, takov material čini pri gospodarstvu, prez kojega je ovo po pravim niti ni moći tirati. Ako nemamo dosta krma, nemremo držali dosta marve, nebudemo imali dosta guoja, zbog česa bude i rastvina huda.

Naproti ovoj istini, ipak se vu vnogih mestah ne briniju sa plodjenjem ili uzganjanjem krme, jer misliju, da rastvine i tak malo trebaju, pak da nje gojili niti ne potrebno. Ali stvar ipak tak ne stoji. Poglednimo dvojce deteljišće, z med kojih je jedno vu dobro v red postavljenu, obdelanu, sa stalnim ili delanim gnojom obdeljenu zemlju posejano i potlam zanatno obradjivano, a drugo pak vu kak tak zdrbanu, negojnu

zemlju posejano i potlam vu gojenju ne deljeno, budemo vidli, kak je krépostno dobro obdelavanje i skrbno uzgajanje.

Gledimo anda vu čem stoji dobro obdelavanje i uzgajanje. Pred sétvom zemlju gliboko zorjimo, jer korenje detelice gliboko segne, pobrnuti se treba za gnoj i to ili za stalni ili pak za delani, pobrinimo se za dobro sème, da bude čisto prez drača, zdravo, da bude se šelo skiliti i da bude prez grinte. Vu ovom su gazdi na veliku službu »razgledne postaje,« jer ovdj zabadava previziteraju sème.

Pazimo nadalje na to, da, ako bi rastvine nagustom stale, nje rëdimo, jer guste rastvine lahko pogineju.

Držimo na pameti, da hudo setvino popravimo tojest, da ondi, gde nije žišto, z novič posejamo. Odstranimo iz sétvine svakoga drača, dok se jako ne vjači; tak na priliko oseta, kiseljaka, maka, naimre pak grintu, jer ova se i onda lahko razvije, ako je i seme čisto bilo, a na susedni zemlji pak je grintava deteljišća. Po košenju neostavimo dušo planisce na zemlji, jer to dalje plodjenje detelice zamudja.

Vu drugim ljetu rano na protuljetje, kak nam vrème dopusti, pobranimo deteljišće, da, se čez zimu napravljenu, tvrdu koru ovak omeščamo, zraku vu zemlju put napravimo, i rastenje deteljišće pomoremo.

Evo, to su one stvari, s kojimi moremo krmo pomnožiti, i stem gospodarenju pravi put dati.

Iz magjarskoga: I

Z A B A V A

Finiball.

Répási János biro v iz Cziganyfalu, čel je jednoč u Bpesti hrlapu, kak je nobl ball u Pesti liepo izpal, na što on nije mogel uvideti, zakaj nebi i cziganyfalučani takove zmožnosti se mogli uživati, em je obćinska kuća za taj posel dosta velika.

Pozove anda starešinstvo u siednicu i ovi su se dogovorili tak, da takov jeden finiball se more na teret obćinske kasse prirediti, bez da bi za to gospodin veliki sudec zeznal. Na to odmah Répási podpiše odnosni dekret, koj je blagajnika Krumpi-a opunovlastil, sve troškove za taj ball na svoja ledja zveti, sa navadnim trimi križi.

Stvar je anda bila sigurna, a jamčili su za nju birovovi tri križi.

Sad se je dokončalo, da se najveća soba u obćinskoj kući ima liepo nakinčiti, ali se nije znalo kak i na koj način. Konacno se je pronašal u selu nieki soštar imenom Káposzta, koj je tu cielu dekoraciju poprek na se vzel. On je već mnogu liepu

čizmu zgotovil, anda se na njegovoj sposobnosti za umietnost nije moglo niti smelo dvojiti. Dobil je za taj posel iz kasse poprечно pogodjenu svotu od sto krunah, koje je predbežno u svoj žep samo za se porinul, za da je tko drugi nebi zgubil, a svojemu dietiču je naložil, da se za cielu stvar vruće pobrine, kaj je ov i iskreno obečal veleći: »Hoću!»

Naravski, da je za to potrebuval nekaj unapred na ruku, jer on sam u svojoj kesi neima predrtoga filira. Soštar je bil velikodušan te mu je dal deset krunah, ali mu je ktomu obečal i obella batin, ako stim nebude mogel iziti.

To si je detič zapametil, pak je pozval svoja dva inuša, svakomu je dal po dvie za vuhu te im je zatim držal govora, koj je bil pun patriotizmusa i lojalnosti. Dečki su na to odmah zapojevali narodnu hymnu, te su se prijeli posla.

Nitko im se nije suprotivil, kad su u ime obćinskog starešinstva pri trgovcuh i po drugih boljih kućah samo onak iz teglecov po oblokih pobirali rozmarina, rozetta, lorbera i druga potrebta zelenja; negde su

našli i po koju razcvetenu ružu, koju si je nieka dievojka osobitom pazkom gojila, da je u fašenkju već cvela, ta ruža bu se baš liepo u zeleno pristojala, su rekli. I soštarski inoši imadu dobar ukus.

Oni su anda izkinčili onu veliku sobu, u kojoj je obćinsko starešinstvo svoje skupćine znalo obdržavati, na taj način, da su za svaki kip i zrcalo nekaj zelenila vtekunuli a negde i po negde i koju ružu, jer od ovih su malo imeli, u svaki pak vogel sobe su malu narodnu zastavicu iz papira pribili. Biloje zmožno! —

Nekakov komad črlenoga sukna bil je na pročelju sobe pričvršćen a pred njim poprseje iz gipsa postavljeno, kojoj je nos fafel i koju su oni za spodobu Hunyady László-a držali, bila je spodoba pokojnoga Farkas Miske, negdašnjega gyurskoga primaša ciganov. To medjutim nikaj nepači.

Kad je domači obćinski diurništa, koj je po negda i u novine znal koj članek napisati, sve ove zmožnosti pregledal, bil je tak razdragan, da je odmah jedan članak u »Zala közlöny« napisal, u kojem je očitoval, da su egerszečke varmegjinske hiže neznat-

Iz povesti Magjarske.

Dalje.

II. Vladislav. (1490—1516)

Sa pravičnim Matjašom nije samo pravica, nego i slava kraljov magjarskih vu grob spala. Zbog njegove smrti njih je mnogo suze točilo, ali žalostno je, da su i takovi bili, koji su se veselili tomu, — najpre velikaši. Ove je samo Matjaš znao: vu strahu držati, zato su sada, kad je on vumral, rekli, da budeju takvoga zebrali za kralja, „kojega kečku budeju oni vu rukah držali“.

Zato se niti nisu brigali za prisegu, koju su Matjašu dali, da budeju Corvin Janoša zebrali za kralja.

Corvin je veliku stranjku imel, ali ravno oni su bili proti njemu, koje je njegov otec zdigel ne visoko, i koji su sada na mesto Corvina, českoga Vladislava skriknuli za kralja, gdo je slabe duše človek bil.

Ali niti Vladislav nije imel mira na prestolju jer oni, koji su ravno tak željeli magjarsku korunu na glavi imali su sada proti njemu išli. On se je s ovimi kak tak naravnal i 1490. sept. 18-ga vu Székesfejérváru svečano okoroniti dal. Pri koronjenju je dobrosrečni Corvin Janoš — držal korunu, kaj se vnoгим nepriateljom Vladislava ni lepo vidlo, ali Corvin je znao, da se kralju pokoriti mora, jer to zakon zapoveda.

Vladislav, kojega su i za Dobže Ladislava zvali, jer je za svakom rekel „dobže“ kaj tuliko znamenuje, kak „dobro je“ — kak smo već rekli je slabe duše kralj bil. Zbog njegove nesposobnosti su velikaši činili, kaj su hoteli, on nije ni kaštigal, svaki ga je vkanil, i tak je bil siromaški, da je vnoģupot razdrapané čizme moral nositi, dok su velikaši v svilu hodili; on je vnoģiput ni imel obeda, tak da mu je gustokrat Szapolyai nádor poslal obeda veleč, „da ne bude gladauval kralj magjarski.“

Med tem je sve gorje i gorje postalo, zakona nije nigdo obdržaval, zato nije čudo, da su turki pak počeli vdirati vu orsag.

Kralj nije imel niti vojakov, niti penezah. Bakócz esztergomski primaš je križarsku vojsku sakupljalv proti turkom, na kaj su onda poljodelavci ili kmeti tam stavili svoje gazde, pak su ošli proti turkom. Tak

se njih je zizlo blizu 100 jezer, nad koje je za vodju Dózsa Gjurja postavil. —

Dózsa, kad je videl, da kulikim zapoveda, je gidzav postal, sebe za kralja skriknul i ni proti turkom, nego proti velikašom je išel. Vnogo je spustil, vnogo biskupov i velikašov skončal, ali su ga Szapolyai i Báthori svladali i sa velikom mukom skončali.

Vu ovim boju je 70 jezer dušah poginulo. I to je bil jeden stupanj k propasti. Velikaši su vezda još veksu jakost dobili, sve slobode, koje su do vezda muži imali, su njim vzeli, a za se pak dobre zakone napravili.

Po ovim ratu ne dugo je vumral Vladislav. Pod njegovim kraljuvanju se je zaistino spunila želja gospode, jer su zaistino i njegovo kečku vu rukah držali.

(Dalje sledi.)

Loparits.

KAJ JE NOVOGA?

Nesreća.

V Miskolcz varašu, kak nam pišeju, se nesreća dogodila v jednih goricah. Peneznik jedne šparkasse si je više gostah pozval k sebi v gorice, da njim prikaže svoje stuke za oblake pretirati. Prikaza se nesrečno savršila, jer se je pri drugi pucanju razpočil štuk i komadi su penezniku levu nogu pod kolonom raztrgnuli.

Umorstvo za jednu šupku.

Iz Arada nam pišeju sledeće: Dragomir Gyura poljodelavec iz Kuvin zvane občine je zbog tihoga, dobroga oponašanja bil poznat človek. Ove dane na večer je dimo došel iz okapanja kuruze, pak kak bi na dvor stupil, zapazil je, da s šibja spleteni kolni koš mu raztrgano leži na dvoru. Zato je malo špotal ženu, koja mu je nato s velikom larmom rekla, da koša je tele razgazilo. Gazda ju je opomenul, da zato nemora tak kričati, more to i pomenje mu povedati, ali žena je nato čim bolje kričala, za sve je rekla svojega muža, samo za nikaj dobroga ne. Na larmu su se i još najdalešnji susedi skup sakupili. Nato se miren gazda tak razsrdil, da je oštro zašpotal svoju ženu. Žena je nato srdito skočila k mužu svojemu i tak ga šupila, da se u skorom skup zru-

šil. Ali i čutila je zlo, jer proti kuhnji je počela bežati, a muž pak je dvaput za njom mahnul sa motikom. Žena se skup zrašila iz glave njezine se zlevala krv. Dobro dušni muž njezin na vidjenja krvi je k sebi došel i počel je ženu braniti, doklam nije doktor došel. Doktor je dokazal, da prvi vdarec je predrl hubanju, a druga pak je zdrobil kost, koja je tijam v moždjane zašla, poleg toga rana je nevarna.

Žena.

V Martonos zvanog bácsvármegjéjskoj občini, kak nam to pišeju, je žandarstvo znašlo, da još v 13-tim aprilu vumreli Demuš István zvani poljodelavec nije s naravskum smrtjom vumrl, nego da su ga o gitali. Znašlo je i to žandarstvo, da umornik drugi nišči nije, nego njegva žena i njezni dragi Horváth Gergely, koj je Demušov — sluga bil. Muž je nekak zeznal, da žena mu ima nekaj s slugom, pak — zato ju je jedanput napokal. Jer pak je muž jako pazil na svoju ženu, ona je odlučila da si muža zakole. S ogifanom zganicom su ga napojili i onda s slugom su ga v postelju deli i s dunjhum, nakoju su si žena, tak kak sluga legli, zadušili. V jutro je onda javila žena, da muž njoj je naglo vumrl. Smrtovnik je gljoto konstatelal i tak su onda zakopali ga. Ove dane su skopali mrtvu telo i našli su gifta. Ženu i njezinoga dragoga su zaprli.

Jeftina očet.

Jeftinoga (fal) otca moremo delati, ako belinje zrelih jabukah v jeden lonec denemo. jabcunoga mošta i vodu vlejemo gori ter v menjšu toplinu spravimo. Ako je već kisela duha, onda mokrinu doli vlejemo, a belinje zažmikamo.

Novi biljni beteg.

V Udvarhelyvármegjikoj Siklód zvanog občini je počel novi beteg dohadjati na sadovno drevo. Črešnjove dreva, koja čez više ljet jesu jako rodile i zdrave bile, na jedenkrat od jedno par ljet se počeu sušiti i nazadnje čisto pogineju. Komaj osem ljet, da su to zapazili stanovnici občine. Vnogo kvara imaju, jer veksnoga dela dohodka z sadovnoga dreva dobiju. Ovej nepriatelj je »črešnjoiva filloxera.« Od ove nove filloxere

na koliba proti czigányfaluškoj občinskoj kući, a osobito se je pohvalno izrazil nad dobro pogodjenim poprsjem birova Répási a, jer on je opet u tom poprsju našel, da je Répásiu najpolje slična.

Sad se je jedan diel starešinstva kakti komité konstituiral, koje je već prije med sobom bilo na čistom, da si budu novce, koji nuter dojdju kakti ulaznina, pravično i posteno med se razdielili. U to ime je svaki član komité-a na večer u žep revolvera vteknul.

Cziganyfalu je sastojal iz črnih ciganov i belih — ciganov, te su i jedni i drugi sa svojimi ženami, kčerkami i sinovi bili pozvani na taj zmožni, fini iliti nobl ball. Sve se je tiskalo k- nakinčenoj sali, svi su došli, nitko nije hotel one večeri domaj spavajuć ostati. Možbit vu kakova hasen, ne samo zabava. Bilo je med njimi i takovih, koji nisu niti ciele čizme imali, ali u cziganyfalu se zato nitko nebrini. Zato pak je došla i »Crème de la Crème.« Zlati i sreberni i stakleni gjungji samo su se svietili na belih i črnih šinjakih te je bilo videti i črne atile, kapute dapače i husarske uniforme onih urlabereh,

koji su baš kroz fašenk doma, na dopustu bili.

Birov Répási si je danas oblekel črne hlače i štiflete, a na črnoj atili su mu prikopčene visele ratna medalja, jer on je šestdestet i šeste proti prusom pri Königgrätzu u ognju bil, i jubileumska medalja, koja svakoga onoga, bez iznimke ide, koj već ratnu medalju posieduje. Za ovu zadnju su nekoji mislili, da je zlata, — jer je još nova i svielta bila.

Kad je Répási stupil u salu, bil je sa narodnom hymnom, onom, koji su dan prije šoštarski inaši izpopievali, prijel, a po komité-u srdačnim govorom pozdravljen. Kad je birovo na u stiski kroz salu do svojega miesta došel, već mu je falela iz prsih jubileumska medalja. Zakaj se tak svieti kak da je iz čistoga zlata. To je bilo malo za srditi se; ali u cziganyfalu je netko pronašel, da je ovo znamenje kraljevskoga priznanja i odlikovanja, domačemu birovu, za kojega se i onak zna, da je pošten čoviek, suvišno, a najpre pak, ako je iz suhog zlata, kak se je to mislilo. Birov je moral vesel biti, da mu nisu još srebernu uru s lancem vkrali,

jer materiala, kojemu se tudje bolje dopada nego svoje, je onde bilo dosta na okupu, tak črnoga kak i beloga.

Na skoro poslie toga samog od sebe se rsumiervajućeg dogodjaja započme animirani ples, pri kojem prstenje na prstih opet nije sigurno bilo, osobito pri Quadrilli poslie koje su si plesači — ne svi, ali mnogi — medju sobom svoje zlate i sreberne prstene izmjenjivali, ali to takovom halabukom i natezanjem, da su gde kojemu i gumbi na atili popucali, medjutim to nije nikaj novoga, pak se zato nije niti nitko brinul. Ranjenu atilu su jednostavno odnesli u bufet, gde je bil već od početka jedan snajdar nzmješćeni; on je liepo i umielno sve attilske i kaputske rane sašil, a oni kojim su još atile i kaputi bili cieti, oni — no, oni su dalje krali.

Dok je taj fini ples trajal, je Répásiu pri vinu i syphonu mnoge audiencije podielil, jer on, kakti prvi poglavar sela nije plesal, a već nije niti za taj posel dosta hitre noge imal; nego kak je to svaki čas si iz vinske fiase u čašu natakal i onda opet iz syphona šprical, bilo je posve naravski, da je već proti

samo tuliko znaju, da po kori postaneju menjše vekšne kuglice, koje kad se naplođu, onda se listje skup zašuri, požuli i na najmenjši veter doli spocuri. V dojdücem ljetu se čisto posuši drevo, ako se pak neposuši i plodi, črešnje je pikasto i ne zajesti. Ov drevni beleg je samo v Siklöd občini jer v susednoj Küsmöd, Szolokma občinah niti traga nema.

Zaradi penezah.

Giebel József porezni-uredski sluga iz Pancsove je od triuh ljudih skupno 12 forintov žigel, da za nje od šteirunta vun zeme dopušćenje za žgancu žgati. Ali peneze je potrošil pak se bojal, da ga vun hitiju iz službe, je dimo išel, gde je svoju ženu odpravil z doma, jedenajst let staroga svoga sina je s baltum zatukel, a on se sam obesil.

Boj s oblaki.

Kak s prvešega jednoga glasa našega vidimo, bormeš pri nas se jošje jako nerazumeju ljudi s strelanjem v oblake. V Taljanskim, osobito v gornjim Taljanskim to redovitno delaju. Tam su već čez par letni počeli ov način proti oblakom, pak jer su prve probe dobro zišle vun, vezda njih već više stotinah ima svoje mesta odkud strelaju pred oblake. Taljanskih štukov vekši del se vu tak zvanim Brescia varašu delaju i komad nekošta više, kak 45 forintov, jeden nabitek pak najviše 5 krajcarov, jer država jako jeftino daje praha za ov posel. Jeden jeden hic na tri jezere metrov visoko stojećoga oblaka raztira, dakle nisko stojećega oblaka pošteno ztepe. Štuke na visoke mesta postaviju i za obranbu celoga hatara jedne — jedne občine, su dosta — dva tri štuki. Kak se takvi zločesti oblaki približavaju, komedant, koj je redovito doktor ili pop, da pozvoniti, na koj glas počeuju pucati štuki ovd i ond. — Lepoga posljeda su dostigli već dovezda. Gde su takvi štuki postavljeni, tam ovu leto celu okolicu još nije potukla tuča, — a druge susedne občine, gde pak toga nije, su zadosta dobile z nje.

Glas trombente.

V Taljanskim se pred par dani dogodilo, da jednoga pastirčeca je vgrizla jedna

jutru i malo težešu glavu dobil, negoli ju je zvečera tam donesel, pak jer je gadno gledati, ako tko na finem ballu na stolcu sedeč dremucka, otišle je u komité-sku sobu riečmi, da odmah natrag dojde.

Članovi komité-a su mu ovde drage volje jednoga žutoga divana odstupili, na kojega se je birov prevalil i onak supijan tak čvrsto zaspal, da od larme, koju su gospoda digala, dok su se u sali za raznimi najdenimi stvarmi pravdali i nacukavali, baš nikaj nije čul, pak se još niti onda nije prebudil, kad su se gospoda jedno malo za zabavu poferbblala, pa si je tom prilikum črni Patkó hácsi sa trimi asi sve novce, koji su kakti ulaznina nuter došli, prisvojil te šnjimi još za vriemena zniknul, prije nego su oni, koji su zgubili, mogli svoje revolvere najti, koje je mudri dobitnik već prije eskamotiral i u pljuvačnice (Spucktrügerl) u piljevini sakril.

Kad se birov Répessi prebudil, već je davno bil bieli dan i finomu ballu je bil kraj j konec.

Pisac u novine, domači diurništa, namočil je duboko pero u tintu i napisal članak u novinah, takovim nimbusom okolo

kača. Naši seljaki nekoji tak držiju, da onda na dvoje razsečeuju glavu kači i polovicu pretisneju na ranu. Ali taljani su na fletnomu po doktora bežali, koj je gifla z rane vun zcecal, vun zežgal i zatim oštro zapovedal, da doklam on svoje grude betežnike pohodi, tak dugo naj nedaju zaspati detetu, jer onda već nigdar se nebude prebudil. To je malo težka stvar bila. Jer komaj je otišel doktor, već su mu počele oči skup idti. Ali jedna dobra misel njim opala v glavu. V seli stanujućega kapellmeistra su zaprosili, da bi svoje trombitaše odpustil igrat. Kapellmeister je to dopustil i mužikaši su počeli puhati. Nato je dečec odprl svoje oči. Doklam je doktor-nazaj došel, već je tak dobre volje bil, da bi od veselja skorom tancal.

Pesma.

O zlatnom zdavanju, ili petdeset letnici Kutnjak Martina i Terezije rođj. Šošarič. Vu Rackaniži, dne 16. juniša 1899.

*Naroda tuliko, kaj to znamenuje.
V Rackanižku cirkvu, koj danas hiti?
Zvonovmi tak glasno zvoniti se čuje,
Mladnu i starost tako veseli.
Zakaj z lica radost gled i vsem poprek?
I strel se razljega nad polje i breg?*

*Nut zakonskih jeden par v cirkvu dohadja,
Po celom tom kraju vsim dobro poznau,
Koj svojega zakona danas obhadja,
Visoke starosti najlepší svoj dan,
Da nerazdružljivu vez za zakon svet
Ponovi kroz drugih petdesetnih let.*

*O zlatni pir! redko al lépo znamenje,
Kako dobrotivni Bog rad nje ima,
Da skupno tak dugo drži jim življenje,
V starosti još čuva od velkoga zla.
Zato se radujte denes obadva,
Kad zemlja i Nebo vaj rado ima.*

*Radujte se šnjimi vi sini i kčere,
Unukov i vnucik, lép broj zbranih sem.
Taj dan vam veselja donese prez mere,
Kad sreća ta redka je dana ljudem.
„Roditelji dragi!“ tak zvali jih ste,
O zlatni vam budu od denes napre!*

tođa balla, da je svakomu, koj je čital, moralo žal biti da nije imal sreću istomu prisustvovati, jer u članku su figurirale kakti prisutne osobe, grči poslanik Rampompulos sa svojom gospojom i kčerkom, koji su sjučajno on dan kroz Czigányfalu u Athenu putovali, onda ruski general Černajev, koj je baš onda kroz selo iz toplje u Moskvu putoval i mnogo drugih odličnjakah, koje tobož sve. da je pisac na ballu svojimi očmi videl. — No, pak nek mu bude!

Anda bil je bieli dan a birov iz divana skoči na noge, za da ide domov, jer njegova žena vodi u kući strogi regiment te nemre pod nikakov način trpeti katzenjammera izvan svojega vlastitoga. Ali kaj je sad opazil! Izbilja su mu članovi komité-a i nove štiflete slekli, dok je spal na divanu i tak je sad moral bos domov iti. To je bilo bezobrazno!

Ali postie se je još dugo vriemena u Czigányfalu govorilo o finem iliti nobl ballu. —

Em. Kollay.

*Aldujte za Bogom njim ljubav najveću
Za nje, pa k molitvi zdignite ruke,
Da Bog jim podeli: Mir, zdravje i sreću,
Življenje još dugo pozlučeno sve!
Za srećnim življenjem pa srećna nje smrt,
Negda gor presadi vu Nebeski vrt.*

*V iskreni toj prošnji s vami sjedinjeni.
Rodbina, prijatelji, znanci su svi.
S udanih jim sračah glas jeden miljeni
Na Nebo prodiraj i ovek glasi:
Bog živi i drži, zdrave i krepke
Zaručance zlatne još dalje napre!*

*Svojim roditeljem sastavil.
M. Kutnjak*

Nekaj za kratak čas.

Okajeno meso.

Doktor: Predstavljam njim gosp. profesor najstarešega dimnjačara našega varaša: 90 ljet je star, pak je još čvrst i zdrav, kak riba.

Professor: Im sam je to znal, da okajeno meso duže stoji, kak neokanjeno.

Nezna se kartati.

Miška: Ja sam samo na vašu reč vzel Pavla za zela, jer ste rekli, da se nezna kartati, a včera je opet 15 frlov zakartal. Anton: No, pak se zna kartati?

Vu školi.

Jožeka je pital kateketa » gda se moramo osobito moliti Bogu?«

Jožek je nekak stukel odgovor, a kad je do toga došel: osobito pak vu skušavanju, a zatim . . .

— Gda neznamo zadače, pošeptnul mu je friško Gjurek.

Pri birovu.

Školnik, pak notariuš su nekakovoga posta imali pri birovu. Ali nisu mogli vu hiži obstati, zbog hude duhe.

— Mene je tak sunulo v nos, rekel je notariuš, kad su već vun došli.

— Mene pak je vun sunulo, odgovoril je školnik.

Čovek s pametjóm, dalje dojde kak ovak.

Šalomon: Ej, ej, Pavel! vi samo vkanjujete sveta. Vi ste čizma, pak zakaj ne tirate svoju meštiju?

Pavel: Im znaju, da tak mora čovek, kak je leži živeti.

Duznik.

A.: Zakaj mi neplatite, kaj ste mi dužni, kaj bum vas ja, mislite, do smrti čekal?

B.: Ali, prosim vas! Vi ste meni rekli, da pol nek platim, a pol dužen ostanem, dakle ja s držim pogodbe.

Peter: Znaš, gosp. školnik su ti pak vu »Vuzmene viže« zašli, nemisleći, kaj je veliki tjeđen.

Pavel: Je znaš, da ti oni šunku jeju ti na jedenput misliju, da je Vuzem.

L. R.

Csáktornyai gőzmalom heti lisztárjegyzéke.

100 kg.-ként.	
Buzaliszt.	Rozsliiszt.
0 — 15.50	I. 12.50
1 — 15.00	II. 11.50
2 — 14.50	III. 8.50
3 — 14.00	
4 — 13.50	Tengeriliszt.
5 — 13.00	szitált 7.50
6 — 12.50	közönséges 6.25
7 — 10.50	tengeri dara 6.00
8 — 7.50	Korpa.
	buza 4.25
	rozs 4.50
	tengeri 4.25

zsákkal
zsák nélküli
zsák nélkül

(791 12-*)

Odgovorni urednik
MARGITAI JOZSEF.

Nyilttér*

E rovat alatt közlöttekért sem akai, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, sém és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva. — **mintákat pedig póstafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító)
Zürichben.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbelyeg ragasztani!

Hirdetések.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compositum.

Ezen hírneves házi szer ellentét az idő megpróbáltatásnak, mert már több mint 30 év óta megfizethető, fajtalmegőrző, fájdalomcsillapító, bedőzölőfészként alkalmazható készítmény, csúszal, tag-szagátalan és megfázásoknál és az orvosok által bedőzölősekre is mindig gyákrabban rendelhető. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyákkorta Horgony-Linimentum elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi szer, melynek egy háziartásban mindenki meg tudja készíteni, 40 kr. 70 kr. és 1 frt. üvegekben árban majdnem minden gyógyszertárban kapható. **Török József** gyógyszerésznel **Budapesten.** Bevásárlás alkalmával igen óvatosan legyünk, mert több kiadóba kerülhet azonos néven. **Ki nem akar megkérődni, az minden esetben utazzon van forgalmazni. Ki nem akar megkérődni, az minden esetben utazzon van forgalmazni.**

RICHTER F. AD. és Tsa., csász. és kir. udvari szállító, **RUDOLSTADT** (Thüringia).

465 37-40

AZ „ATLAS”

élet és katonai szolgálati időre biztosító részvény-társaság
(Igazgatóság Bécs I. Goldschmidgasse 10.) Magyarország összes nagyobb városaiban

vezérképviselősegeket szervez.

Ügyes és óvadékképes egyének nyújtsák be ajánlataikat (eddiggi foglalkozásuk megjelölésével) fenti igazgatósághoz.

859

Női szépség

elérhető a következő szerek által:

852 2-3

Ilona-rózsatej, a legártalmatlanabb szer, az arcbőrnek üde, friss színt ad, hatása meglepő. 1 üveg ára 1 frt.

Ilona-aranyvíz, minden sötét, egyenlőtlen haját 2-3 nap alatt a legszebb aranyzőke színre fest. 1 üveg ára 1 frt 50 kr.

Ilona hajfestőszer, minden ősz haját tartósan, meghatóan és természetűhen **fekete, barna, szőke** színre fest 1 óra alatt. Teljesen ártalmatlan. 2 üveg ára 3 frt.

Dr. Székely-féle korpavíz, a korpát semlegesíti és a haj növést bámulatosan elősegíti. 1 üveg ára 80 kr.

Mindennemű pipereszerek nagy választékban.

BUDAPEST, IV., Koronaherczeg-u. 6 sz. KRAGL F. BÉCS, I., Bäckerstrasse Nr. 20.

Egy jó házból való fiu

tanulónak

felvétetik Rosenberg Lajos sütő-déjében Csáktornyan.

847 3-*

Eladó ház.

A legelő-utca 58. számú **ház** előnyös áron szabad kézből

eladó.

Bővebbet a háztulajdonosnál ugyanott.

851 3-3

HIRDETMÉNY.

Nagyfalu, Rimscsák, Oskola- és Lapáthegy községekre nézve az 1892. évi XXIX. t.-cz. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telekkönyvekbe való bejegyzése és a tkvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás befejeztetvén, ez azzal a felszólítással tétetik közre:

1-ször hogy mindazok, kik 1886. évi XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§-ai alapján, — ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §§-aiban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-ának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §. és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b.) pontja alapján történt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlesztések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törleszi keresetüket hat hónap alatt vagyis 1900. év január hó 31. napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indokolt törleszi kereset, annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2-ször hogy mindazok, a kik 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §§-ainak eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseit is, — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondással élni kívánnak, írásbeli ellenmondásaikat hat hónap alatt vagyis 1900. évi január hó 31. napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után, ellentmondásuk többé figyelembe vételni nem fog.

3-ször hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, a kik az 1- és 2-ik pontban körülírt esetekben kívül az 1892. évi XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelemnek találják, — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi hatósághoz hat hónap alatt vagyis 1900. évi január hó 31. napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltja után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszerűs-mű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredeteket a tkvi hatóságnál átvehetik.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyan, 1899. évi július hó 19-én.

1—3

Kollárits,

kir. aljbíró.

742

HIRDETMÉNY.

Alsó-Domboru község előljárósága ezennel közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező:

1. **Drávaí rév,**
2. **Répás csárda,**
3. **Vágóhid,**
4. **Halászlati jog és**
5. **Helypénzszedési jog**

1899. július 30-án reggel Alsó-Domboru község hivatalos helyiségében nyilvános árverésen haszonbérbeadni fog.

Az árverési feltételek a községi irodában megtekinthetők.

Alsó-Domboru, 1899. július 18.

Lisziák Ferencz

bíró.

Mikácz János

jegyző.

851

4178. tk sz. 1899.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd mint Maltarecz Mihály részére kirendelt ügygondnoknak Glavár Francziska férj. Kalsán Rókusné m.-királyi lakos elleni ügyében 19 frt 70 kr. eddigi s ezuttal 6 frt 35 kr. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. bíróság területén fekvő a m.-királyi 148. sztkvben 119. hrsz. a. felvett ingatlan a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 420 frt kikiáltási árban mint becsárban az

1899. évi szept. hó 18. napján délelőtti 10 órákor

M.-Királyon a község házában dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10% kamatpénz fejében letenni s a vevő a vételért 3 egyenlő részletben lefizetni köteles és végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulírt tkvi hatóságnál és M.-Királyi község előljáróságánál megtekinthetők.

Az árverés elrendelése a fent említett telekbejegyzőkönnyben feljegyzendő. 855

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Kelt Perlakon, 1899. június 23-án.

3888. tk. 1899.

Árverési hirdetményt.

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Perlakon székelő Alsómuraközi Takarékpénztár r.-t.-nak Miklóská Antal al-hráscsáni lakos elleni végrehajtási ügyében 135 frt tőke, ennek 1892. évi szeptember 14. napjától járó 6% kamatai, 61 frt 45 kr. eddigi, 10 frt 35 kr. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék, (perlaki kir. járásbíró) területén fekvő az al-hráscsáni 23. sztkvben 28. hrsz. a. foglalt ingatlan s a hozzátartozó aránylagos legelő és erdő-terület a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 425 frt. és az u. o. 131. sztkvben l. 29/a, 96/a, 99/d, 205/b hrsz. a. foglalt ingatlanok együttesen és egészben 75frt kikiáltási árban mint becsárban az

1899. évi szept. hó 15. napján
d. e. 10 órákor

Al-hráscsán község házában dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10% bánatpénz fejében letenni, s a vevő a vételért 3 egyenlő részletben lefizetni köteles, s végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulírt tkvi hatóságnál és Al-Hráscsány község előljáróságánál megtekinthetők. 856

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Perlakon, 1899. évi június hó 13.